

Uchwała nr 133/2003
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 18 grudnia 2003 roku

w sprawie stwierdzenia nieważności w części uchwały Rady Gminy w Wińsku Nr XIII/84/2003 z 28 listopada 2003 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na 2004 rok oraz niektórych zwolnień i obniżek

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity z 2001 roku Dz. U. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity z 2001 roku Dz. U. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, uchwała co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność pkt 2, 3, 5, 6, 8, 9 w § 1 uchwały Rady Gminy w Wińsku Nr XIII/84/2003 z 28 listopada 2003 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na 2004 rok oraz niektórych zwolnień i obniżek z powodu naruszenia art. 8 pkt. 2, 4, 6 oraz art. 10 ust. 1 pkt 2, 4, 6 ustawy z 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity z 2002 roku Dz. U. Nr 9 poz. 84 ze zmianami).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała Rady Gminy w Wińsku Nr XIII/84/2003 z 28 listopada 2003 r. w sprawie ustalenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na 2004 rok oraz niektórych zwolnień i obniżek, wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu 4 grudnia 2003 roku.

Badając przedmiotową uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdziło, iż w części uchwała Rady Gminy narusza w istotny sposób art. 8 pkt. 2, 4, 6 oraz art. 10 ust. 1 pkt 2, 4, 6 ustawy z 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity z 2002 roku Dz. U. Nr 9 poz. 84 ze zmianami).

Obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych, podobnie jak wszystkie inne obowiązki podatkowe, wynika wyłącznie z ustawy. W rozpatrywanej sprawie zasadnicze znaczenie ma przepis art. 8 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, który określa przedmiotowy zakres opodatkowania podatkiem od środków transportowych. Zgodnie z tym przepisem opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają:

- ”1) samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej od 3,5 tony i poniżej 12 ton,
- 2) samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton,
- 3) ciągniki siodłowe i balastowe przystosowane do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton,
- 4) ciągniki siodłowe i balastowe przystosowane do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton,
- 5) przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego,
- 6) przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego,
- 7) autobusy.”

Dla pojazdów, o których mowa w art. 8 pkt 2, 4 i 6 ustawy „otwarto” zamieszczone w załącznikach do ustawy przedziały określające wysokość poszczególnych stawek minimalnych. Z kolei na podstawie art. 10 rada gminy jest zobowiązana do określenia w drodze uchwały wysokości stawek podatku od środków transportowych, z tym że dla każdej

ilości osi jezdnych dopuszczalna masa całkowita powinna rozpoczynać się od 12 ton i pozostawić otwarty tylko jeden tonaż, jak to wynika z załącznika nr 1, 2, 3 do ustawy. Ustalone stawki powinny być zgodne z art. 10 ust. 1 i 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Określone w § 1 pkt 2, 3, 5, 6, 8, 9 przedmiotowej uchwały przedziały tonażowe dla poszczególnych osi jezdnych rozpoczynają się:

- a) w pkt. 2, 3 od
 - „równej i wyższej niż 12 ton”,
 - „równej i wyższej niż 18 ton”,
 - „równej i wyższej niż 26 ton”,
- b) w pkt. 5, 6, 8, 9 od
 - „równej i wyższej niż 12 ton”,
 - „równej i wyższej niż 18 ton”,
 - „równej i wyższej niż 36 ton”.

Taki zapis przedmiotowej uchwały skutkuje ustaleniem dla niektórych kategorii pojazdów od jednej do trzech stawek podatku od środków transportowych. I tak np.: dla od samochodu ciężarowego z innym systemem zawieszenia osi jezdnych, o liczbie osi 4 i więcej, o dopuszczalnej masie całkowitej „równej lub wyższej niż 26 ton” (§ 1 pkt 3 uchwały), stawkę podatku można przyjąć na poziomie: 1.300 zł, 1.560 zł, 2.452,80 zł.

Ponadto badając przedmiotową uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdziło, iż Rada Gminy w Wińsku nie uchwaliła stawki podatku od środków transportowych dla pojazdów, o których mowa w § 1 uchwały:

- 1) pkt 5 lit. a, b oraz pkt. 6 lit. a, b – dla trzech osi,
- 2) pkt 8 lit. a oraz pkt. 9 lit. a – dla dwóch i trzech osi,
- 3) pkt 8 lit. b oraz pkt. 9 lit. b – dla trzech osi,
- 4) pkt 8 lit. c oraz pkt. 9 lit. c – dla jednej osi.

Rada gminy w przedmiotowej uchwale, oprócz kryterium dopuszczalnej masy i rodzaju zawieszenia, ma obowiązek przy ustalaniu stawki podatku od tych kategorii pojazdów brać pod uwagę liczbę wszystkich osi jezdnych.

Na niniejszą uchwałę Radzie Gminy w Wińsku przysługuje skarga, którą wnosi się bezpośrednio do Naczelnego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Św. Mikołaja 78/79 w terminie 30 dni od daty doręczenia niniejszej uchwały.



Zastępca Przewodniczącego Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/ - / mgr Grażyna Kulikowska